

bureau oplyser med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet.

Nej, det er ikke saadan at drive et Landbrug. Det ærede Medlem har sine 10 000 Kr. som Forstander for Statens Lærerhøjskole foruden sine 4 000 Kr. som Rigsdagsmand; det er noget ganske andet. Det ærede Medlem vilde gøre sørgelige økonomiske Erfaringer, hvis han skulde til at klare sig med et Gaardmandsbrug, som han siger.

Det ærede Medlem tager dem altid kun gennemsnitlig, men der er en stor Forskel. Det ærede Medlem tænker vist altid paa en Gaard med 100—120 Tdr. Land af den bedste Jord — det er for Resten et Gaardmandsbrug —; men i samme Kategori kommer alle de mindre Brug ned til 1 Td. Hartkorn ofte meget daarlig Jord, og det er et stort Tal. Det skal man huske paa, naar man taler om Landbrugernes Stilling.

Saa siger det ærede Medlem om disse Gaardmænd, at de har taget fejl i deres Skat, og siger: Jeg tør vel ikke kalde det Skattesnyderi, for jeg antager, at det er saa fornemme Folk, at saadanne Ord ikke passer paa dem. Det er rigtig en modbydelig Maade, synes jeg, at fremsætte det paa. I gamle Dage havde man noget, der hed Hofsnoge, og naar de vilde skade Folk, begyndte de med at tale om, at de var udmærkede Folk, men saa fortsatte de: Men det er nogle Skurke og Pjalte, og de skal slaas ned, forvises fra Hoffet o. s. v. Ja, det er jo ikke blot overfor Enevoldskongen, den Slags Folk kan optræde, det kan jo ogsaa være et stort Parti, man vil være behagelig overfor.

Det ærede Medlem togsit Udgangspunkt i Kolindsundsagen; den er jo Socialdemokraterne en Pæl i Kødets denne Højesteretsdom i Kolindsundsagen. Men da der blandt de blokerede Landbrug i Kolindsund er Landbrug paa lige fra 10 til 200—300 Tdr. Land, og da det ærede Medlem ikke sagde noget om, hvad det var for Landbrug, hans Tal stammede fra, er Tallene jo ganske værdiløse. For øvrigt kender det ærede Medlem ikke de faktiske Forhold, aner ikke, at der i Kolindsund er kvægløse Landbrug, saaledes at de skal sælge hele deres Avl, Rub og Stub. I og for sig kan det kun undre, at de paagældende Landmænd trods Blokaden, der varede fra 1923 til 1925, dog har haft saa megen Indtægt, som det ærede Medlem opgav — hvor han havde Tallene fra, kender jeg ikke noget til. Dertil kommer, at disse Landbrugere i Kolindsund i Almindelighed driver forholdsvis stor Frø-

avl; men Udbyttet af Frøavl ved man er overmaade vekslende fra Aar til Aar.

Jeg ser ikke saadan paa det som det ærede Medlem. Jeg mener, at enhver frisindet Mand maa glæde sig over, at Fagforbundene tabte den Sag og maatte bøde for det, de havde lagt øde ved denne Blokade af sagesløse Folk, der ikke havde fornærmet nogen. Uden denne Dom, som satte meget paa dets rette Plads, vilde Landbruget være gledet ind i højst utaalelige Forhold.

Det ærede Medlem har saaledes atter i Aar gjort sin politiske Pligt, der sikkert stemmer med hans eget inderlige Ønske at komme Landbrugere og ganske særlig Gaardmændene til Livs og faa vist Offentligheden, hvilke Skattesnydere og Kæltringer de er. Især vilde det ærede Medlem jo gerne have dem stillet sammen med de ærlige og ædle Københavnerne, men da disses Forhold nu uheldigvis ikke er blevet undersøgt, er det vanskeligt at faa dem sat paa den pæne Plads, hvor de skulde staa.

De Tal, som blev fremført, viser jo, at Halvdelen af de Skatteborgere, hvis Forhold blev undersøgt ved den Inkvisitionsdomstol, der rejste rundt, mærkeligt nok gik fri. Jeg siger, at det er mærkeligt nok, for saaledes som den Historie var sat i Scene, skulde man synes, det maatte være meget vanskeligt for dem at slippe. Den Landmand, som ikke fører Regnskab og for Undersøgelseskommissionen skal gøre Rede for sine økonomiske Forhold og Omsætning 5 Aar tilbage i Tiden, bliver jo nemt ør efter nogle Timers Forhør, og naar han har foretaget Rejser til disse Forhør nogle Gange, er det jo rimeligt, at han i Almindelighed giver op og hellere betaler noget end at skulle blive ved at møde for denne Kommission.

Jeg opfatter det ikke som andet end et politisk Angreb af det ærede Medlem. Thi hvis det ikke var det, maatte han jo tage de andre Skatteydere med — de er jo klassificerede. Saa kunde han ikke holde sig til, at de 51 pCt. af Gaardmændene har maattet betale Bøde, naar 46 pCt. af Husmændene og Boelsmændene ogsaa har maattet betale Bøde, og Handel, Industri og Haandværk har lignende Tal, omkring 40 pCt. Det er jo umuligt, at han kunde nævne Gaardmændene alene, hvis det ikke var med politisk Hensigt.

Det ærede Medlem har hvert Aar haft travlt med at anvise os i denne Sal, paa hvad Maade Landbruget kunde redde Fædrelandet og skabe Velstand; men Bønderne